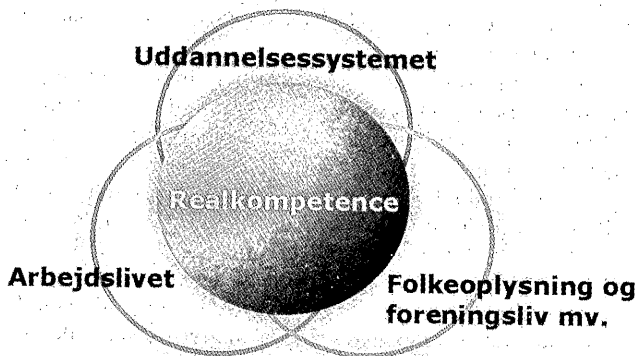

sen- og efteruddannelserne, men også i de grundlæggende og videregående kompetencegivende uddannelser.

Øget anerkendelse af realkompetence skal ses som et vigtigt led i regeringens bestræbelser på at videreudvikle et brugervenligt, fleksibelt og velfungerende uddannelsessystem, hvor kvaliteten er sat i højsædet. Det understøtter samtidig regeringsinitiativerne »Flere i arbejde« og »Hurtigere igennem uddannelsessystemet« samt regeringens integrationsindsats.

Regeringens initiativ vil samtidig være et vigtigt dansk bidrag til det europæiske samarbejde om at fremme anerkendelse af kompetencer på arbejdsmarkedet og lette adgangen til livslang læring.

Figuren nedenfor illustrerer de 3 læringsarenaer:

Anerkendelse af realkompetence handler om at sætte det enkelte menneskes samlede kompetencer og forudsætninger i centrum. Ikke kun det, man har papir på. Det stiller nye krav til uddannelsessystemet og forudsætter, at der udvikles relevante metoder, som kan sikre en pålidelig vurdering af personens realkompetencer, herunder kompetencer erhvervet i arbejdslivet og i folkeoplysnings- og foreningslivet mv.

Øget anerkendelse af realkompetence forudsætter samtidig, at den enkelte, virksomhederne, arbejdsmarkedets parter og folkeoplysnings- og foreningslivets aktører påtager sig et medansvar for at synliggøre og dokumentere kompetencer.

Et bedre samspil mellem de forskellige læringsarenaer rummer mange perspektiver til gavn for den enkelte, for virksomhederne og for samfundet:

KAP. 2. ANERKENDELSE AF REALKOMPETENCE – TIL GAVN FOR ALLE

Realkompetence omfatter en persons samlede viden, færdigheder og kompetencer. Det gælder, uanset om de er erhvervet i det formelle uddannelsessystem eller i arbejdslivet, når vi lærer på jobbet eller deltager i virksomhedsintern medarbejderuddannelse. Det kan også være, når vi inden for folkeoplysningen gennemfører et højskoleophold og derigennem får personlige og sociale kompetencer, når vi tager et pc-kursus på aftenskole eller deltager i foreningslivets forskellige aktiviteter, fx som aktiv frivillig i en hjælpeorganisation.

- Det er motiverende for den enkelte, når der lægges vægt på det, den enkelte faktisk kan.
 - Det vil synliggøre den enkeltes kompetencer og bidrage til, at alle – og måske især de praktisk anlagte – i højere grad kan udnytte deres potentialer.
 - Det kan give ledige og flygtninge/indvandrede bedre muligheder for at komme i gang i uddannelsessystemet og kvalificere sig til arbejdsmarkedet.
 - Det understøtter en mere målrettet uddannelsesefterfølgelse og uddannelsesindsats.
 - De økonomiske ressourcer udnyttes bedre, når dobbeltuddannelse undgås, og når den enkelte kommer hurtigere igennem uddannelsessystemet.
 - Det vil bidrage til at øge det samlede uddannelsesniveau i samfundet.
- Anerkendelse af realkompetencer i uddannelserne vil kunne skabe nye og bedre forudsæt-